

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO I SŁODOWNICZEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA — Warszawa, Wiejska 17. — Telefon 5-96. Otwarta od 1 do 3 po poł.

HUTA SZKLANA „JABŁONNA”

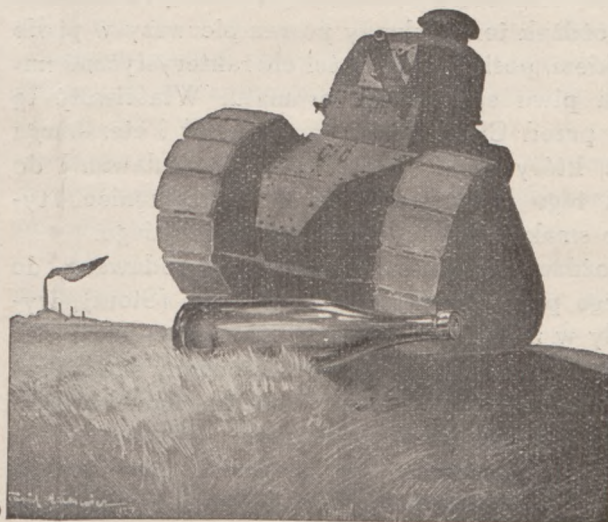
SPÓŁKA AKCYJNA

WYRABIA i SPRZEDAJE NA ZAMÓ-
WIENIA I ZE SKŁADU BUTELKI ZE
SZKŁA ORANGE DO PIWA, PORTERU,
WINA i LIKIERÓW

SPECJALNOŚĆ:
BUTELKI DO PASTEURYZACJI
I NA WYSOKIE CIŚNIENIE

Adres: ZARZĄD: WARSZAWA,
AL. UJAZDOWSKIE 22 m. 2. Tel. 226-01.

Adres telegr.: WARSZAWA-JABŁONHUTA.

Dlaczego piwo jest nietrwałe?

Odpowie po zbadaniu nadesłanej próby

PIWOWARSKA PRACOWNIA ANALITYCZNA

WARSZAWA, WIEJSKA 17, m. 2. TEL. 5-96.

P. K. O. Związek Właścicieli Browarów w Polsce Nr. 1041.

CENNIK ROZBIORÓW W Nr. 47 „Przemysłu Piwowarskiego” z r. 1927. (ABONAMENT).

HUTA SZKLANA „FENIKS” Spółka Akcyjna w PIOTRKOWIE TRYB.

BUTELKI, DEMIONY i BALONY ze szkła oranżowego.

Specjalność: **BUTELKI DO PIWA, PORTERU, WÓD MINERALNYCH
ORAZ DLA PRZEMYSŁU FARMACEUTYCZNEGO.**

!!!Produkcja maszynowa!!!

!!!Wytrzymałość bezkonkurencyjna!!!

Adres: PIOTRKÓW TRYB. Telefon 111

Adres telegr.: FENIKS—PIOTRKÓW TRYB.

Inż. MARJAN KIWERSKI.

Brettanomyces.

Jedna z wielu odmian drożdżaków pączkujących, o bardzo drobnych komórkach (1.5—4.5 mikrom.) kształtu przeważnie kulistego, znanych pod nazwą ogólną *Torula*, została wykryta w roku 1904 przez N. Hjelte Claussen'a i nazwaną *Torula Brettanomyces*. Drożdżak ten, wykryty po raz pierwszy w piwie angielskim, posiada własności charakterystyczne nadawania piwu specjalnego aromatu. Właściwość tę jeszcze przed Claussen'em zauważył w Petersburgu Seiffert, który stwierdził konieczność dodawania do porteru tego rodzaju drożdży w celu osiągnięcia typowego smaku i zapachu porteru angielskiego.

Drożdże *Torula Brettanomyces*, dodawane do duńskiego piwa eksportowego i porteru (*Stout*), wytwarzały w nich prócz alkoholu i kwasów, także eteru aromatyczne, nadające piwom specjalny smak i zapach w rodzaju tak zwanego bukietu, charakteryzującego różne gatunki starego wina.

Wpływ *Brettanomyces* na aromat piwa podaje w prasie najnowszej M. H. van Laer w „*Le petit Journal du Brasseur*” (1928, 36) i W. Windisch w „*Wochenschrift für Brauerei*” (1929). Van Laer mówi najpierw o prowadzeniu fermentacji piw angielskich. Stosują tam drożdże podwójnie, pierwszy raz w celu wywołania fermentacji głównej zadają normalne drożdże rasowe górnego fermentu, następnie starają się wywołać fermentację wtórną, powolniejszą, zaszczepiając *Torula Brettanomyces*.

Drożdże te po upływie czterech lat od czasu wykrycia ich przez Claussen'a opisał szczegółowo Schiöning. Przypuszczano wtedy, że *Brettanomyces* znajdują się tylko w piwach angielskich, jako ich nieodzowna stała część składowa. Czas wojenny, wprowadzając utrudnienia doboru surowców, uniemożliwił prawie regularne zasilanie browarów świeżymi kulturami drożdży angielskich. Wtedy, badając

piwo belgijskie *Lambic*, znalazł w niem van Laer i Kufferath różne drożdżaki bardzo zbliżone do drożdży *Brettanomyces*. Podobne mikroorganizmy spotykano i w różnych piwach dawnych, wytwarzały one kwasy organiczne w większej ilości, niż drożdże normalne, i były drożdżami wolniej lecz wysoko fermentującymi. Wpływ tych drożdży na pienistość piwa był bardzo silny, piwo wytworzone odznaczało się gęstą i trwałą pianą.

Van Laer przeprowadził cały szereg badań równorzędnych z drożdżami wydzielonymi z piwa *Lambic*, piw angielskich i starego piwa belgijskiego, z drożdżami *Brettanomyces Claussen'a*, z drożdżami *Frohberg* i z drożdżami *Saccharomyces Cerevisiae Hansen'a*.

Próby wykazały, że oprócz normalnych znanych rasowych drożdży piwnych, wszystkie inne wyodrębnione z piw badanych miały wszelkie właściwości drożdży *Torula Brettanomyces* więc posiada bardzo wiele odmian, Schiöning znalazł aż sto pięćdziesiąt, i wszystkie one mają właściwość specjalną wytwarzania w piwach zapachu charakterystycznego (bukietu).

Wyczerpnienie i czysta hodowla poszczególnych ras *Torula Brettanomyces* należą do rzeczy dość trudnych, jednak są konieczne, jeżeli chcemy otrzymać piwo, lub przedewszystkiem porter, o stałym określonym smaku i zapachu, nie różniącym się od pierwowzoru angielskiego.

Warszawa, 1929.

SPRAWOZDANIE Z TARGÓW CHMIELOWYCH W LUBLINIE, 30 IX. — 4 X. 1929 R.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Lublinie przystąpiła do organizacji Targów Chmielowych z przeświadczeniem, że przyczynią się one do koniecznego scentralizowania handlu chmielem i do pozyskania dla niego nowych rynków zbytu. W związku z tem głównym zadaniem Targów było przeprowadzenie na

szeroką metę zakrojonej reklamy polskiego chmielu zagranicą.

Zadania te Targi Chmielowe spełniły w dużej mierze, zwłaszcza w dziedzinie reklamy, przeprowadzonej skutecznie wewnątrz kraju przez Izbę Przemysłowo-Handlową, oraz zagranicą przez polskie placówki konsularne, które, co należy podnieść z uznaniem, nie szczędziły trudu, zamieszczając odnośne komunikaty w prasie zagranicznej i nawiązując bezpośredni kontakt z zagranicznymi importerami. Należyte rozreklamowanie Targów Chmielowych i związane z tem spopularyzowanie polskiego chmielu w krajowych i zagranicznych sferach piwowskich i handlowych uważać należy za pierwszy krok do pomyślnego rozwoju handlu chmielem i rozwinięcia naszej ekspansji w tym kierunku. Za pomyślny rezultat Targów i wyraźny objaw znacznego zainteresowania się naszą produkcją chmielu, można uważać liczne zapytania, skierowane do Izby Przemysłowo-Handlowej w czasie Targów i po ich zamknięciu przez firmy zagraniczne, oraz żądania podania adresów polskich firm chmielowych.

Targi Chmielowe odegrały pozatem poważną rolę dla kształtowania się i rozwoju eksportu chmielu w najbliższej przyszłości.

Jak wiadomo, eksport polskiego chmielu napotyka na znaczne trudności, wywołane konkurencją firm chmielowych obcych krajów. Firmy zagraniczne, zwłaszcza czeskie i niemieckie, eksportując chmiel już od dziesiątków lat, zdążyły opanować prawie wszystkie rynki europejskie. Nieodzownym warunkiem rozwinięcia naszego eksportu wobec konkurencji zagranicznej jest podniesienie jakości produkcji chmielu w Polsce. W tym kierunku Targi Chmielowe działały wiele, umożliwiając plantatorom naoczne przekonanie się o potrzebie podniesienia pod względem jakościowym produkcji chmielu w kraju. Na Targach bowiem były poszukiwane w pierwszym rzędzie i uzyskiwały najwyższe ceny gatunki chmielu wysokojakościowe, pozatem dzięki temu, że poszczególne partje wystawionego chmielu tegorocznego zbioru wykazały znaczne różnice jakościowe, porównanie przeprowadzonych na Targach transakcji musiało przekonać plantatorów o korzyściach podniesienia jakości plantowanego przez nich chmielu.

Targi Chmielowe w Lublinie wpłynęły też w pewnym stopniu na zmianę dotychczasowej niepomyślnej konjunktury na chmiel. Przed Targami bowiem ceny płacone za chmiel na planacjach były bardzo niskie, natomiast z chwilą otwarcia Targów nastąpiła pewnego rodzaju lokalna hossa, która w znacznym stopniu przyczyniła się do ogólnej wyżki cen chmielu.

Organizując Targi Chmielowe, Izba Przemysłowo-

FABRYKA KORKOW E. POMERANZ

WIEDEŃ III/1. Ditscheinergasse 3.

Adres telegr.: POMERKORK—WIEDEŃ.

**DOŚTAWCA NAJWIĘKSZYCH BROWARÓW
W PAŃSTWACH SUKCESYJNYCH I NA BALKANACH.**

Dostawa franco i oclona. Stale na składzie duże zapasy

Oferty z próbkami są chętnie dostarczane na żądanie.

wo-Handlowa w Lublinie uważa za konieczne nadać im charakter stałej powtarzającej się co roku imprezy, której celem będzie stała piecza nad tą dziedziną handlu w kierunku rozwinięcia i umożliwienia jej ekspansji nazewnątrz. Konieczność utrzymywania Targów Chmielowych, jako instytucji stałej, znalazła zrozumienie w Polsce jeszcze przed wojną, kiedy to istniejące w Warszawie Targi Chmielowe cieszyły się wielką popularnością i ściągały rok rocznie licznych przedstawicieli handlu zagranicznego. W okresie wojny Targi te zamarły i polski handel eksportowy chmielem musiał szukać oparcia na rynkach pośredniczących w Czechach (Zatec) i Niemczech (Norymburga). Na rynkach tych chmiel polski był przetrzymywany w składach tranzytowych i eksportowany dalej dopiero po wyczerpaniu własnych kontyngentów eksportowych przez kraje pośredniczące.

Obecnie, na skutek zagranicznej polityki reglamentacyjnej, dążenia do używania przez niemiecki przemysł piwowski wyłącznie własnego chmielu, t. zw. „Verwendungszwang“ i dążenia do wprowadzenia ceł na obcy chmiel w Niemczech oraz zamknięcia pod naciskiem miejscowych producentów magazynów tranzytowych i ograniczeń cełnych w postaci nałożenia na obcy chmiel wysokich ceł w Czechosłowacji — zostają dla naszego chmielu zamknięte i te drogi eksportu. W związku z tem koniecznym jest należyte zorganizowanie handlu chmielem oraz wprowadzenie stałej propagandy zagranicą celem zapoznania obcych rynków z polskim chmielem, o istnieniu i jakości którego zagranicą często nie wie dzięki temu, że dotąd chmiel nasz eksportowany był przez kraje pośredniczące pod fałszywą nazwą chmielu czeskiego, lub niemieckiego.

Pierwszy krok w kierunku tej koniecznej popularyzacji polskiego chmielu zrobiły Targi Chmielowe w Lublinie. W pracy tej jednak nie należy ustawać, a prowadzić ją nadal stale i systematycznie.

O skuteczności umiejętnie i celowo przeprowadzonej propagandy świadczy przebieg lubelskich Targów Chmielowych.

Organizując Targi, Izba Przemysłowo-Handlowa wysłała imienne zaproszenie do wzięcia udziału w Targach do wszystkich większych plantatorów chmielu w Polsce. W rezultacie wpłynęło od plantatorów 60 zgłoszeń na łączną sumę 4.600 cetn. chmielu. Później jednak część zgłoszeń została cofnięta z powodu dokonania przez niektórych plantatorów sprzedaży swego chmielu bezpośrednio na plantacjach lub też z powodu złej jakości tegorocznego zbioru, nie nadającego się częstokroć do wysyłki na Targi. Na Targi dostarczono więc ostatecznie 2.239 cetn. chmielu (brutto), pochodzącego z 38 plantacji z 6-u województw (Lubelskiego, Wołyńskiego, Warszawskiego, Kieleckiego, Łódzkiego i Poznańskiego), z czego sprzedano w czasie trwania Targów 1.727 cetn. (około 80% dostarczonego chmielu), po zamknięciu Targów — 400 cetn., ogółem więc sprzedano z okazji Targów 2.127 cetn. chmielu.

Należy zaznaczyć, że popyt na Targach był przeważnie na wysokojakościowe gatunki chmielu i tem można tłumaczyć, że nie sprzedano całej ilości dostarczonego chmielu, ponieważ część jego pod względem swej jakości nie odpowiadała wymaganiom odbiorców.

Ceny na Targach kształtowały się w następujących granicach: za wyższe gatunki chmielu płacono od 63—100 zł. za cetn.; za średnie gatunki chmielu płacono od 30—56 zł. za cetn.; za niższe (braki) gatunki chmielu płacono od 10—25 zł. za cetn.

Poza tranzakcjami, dokonanymi na Targach, kupcy zagraniczni i krajowi nabywali chmiel wprost od plantatorów w wielkich ilościach. Ogólna ilość sprzedanego chmielu przewyższa w ten sposób znacznie transakcje zawarte na Targach i dochodzi blisko do 8.000 cetn., przyczem wysprzedane zostało prawie 50% produkcji Województwa Lubelskiego.

Reasumując, stwierdzić należy, że Targi tegoroczne odniosły znaczny sukces, pomimo tego, że zjazd kupców zagranicznych, na skutek ogólnej niepomyślnej konjunktury na chmiel, nie odpowiadał oczekiwaniom. W przyszłości, z chwilą zwyżki cen na chmiel, różnica ta będzie większa, co stanie się bodźcem dla firm zagranicznych do wzięcia udziału w naszych Targach.

Targi Chmielowe już obecnie przyniosły realne korzyści gospodarcze, wyrażające się w ilości dokonanych transakcji handlowych. Dały one impuls plantatorom do intensywnej sprzedaży chmielu, od której poprzednio wstrzymywali się oni, oczekując lepszej konjunktury. Wpływało to ujemnie na rozwój handlu chmielem na skutek niemożności przyjmowania i wykonania przez krajowych kupców chmielowych zleceń na szybką dostawę większych partji chmielu. Ponadto Targi dały poważny efekt moralny i pedago-

giczny. Na Targach bowiem plantatorzy chmielu zetknęli się bezpośrednio z odbiorcami, dzięki czemu mieli możność przekonać się, że poszukiwany jest chmiel tylko lepszej jakości, i że rozpiętość cen pomiędzy dobrym a gorszym chmielem jest bardzo duża, co wskazuje, że należy dążyć do podniesienia jakości chmielu.

Wreszcie Targi Chmielowe przyczyniły się do uświadomienia tych naszych producentów piwa, którzy jeszcze dotąd dla swej produkcji sprowadzają chmiel zagraniczny, o konieczności i celowości zapatrywania się w chmiel krajowy, który, jak wykazuje fachowa analiza, i pod względem zalet nie ustępuje zagranicznemu.

Stwierdzając pomyślnie rezultaty tegorocznych Targów Chmielowych w Lublinie, dążyć należy do ich rozwoju w latach następnych i wyzwolenia się od obcego pośrednictwa drogą przeprowadzenia skutecznej propagandy handlowej oraz nawiązania bezpośrednich stosunków z bliższymi i dalszymi odbiorcami.

Nowelizacja ustawy o opodatkowaniu piwa.

(Ciąg dalszy).

Zwrot podatku.

Art. 8.

Za piwo zwrócone do browaru może nastąpić zwrot podatku spożywczego. Bliższe postanowienia pod tym względem wyda Minister Skarbu.

U w a g a. Za piwo zwrócone do browaru może czy musi nastąpić zwrot podatku? Naszem zdaniem winno to być jasno powiedziane.

§ 10 Rozp. Wyk.

1. Zwrot podatku. Piwo co do którego powstał już obowiązek uiszczenia podatku, można przyjąć napowrót do browaru i uważać je znowu za nieopodatkowane. Piwo takie zapisuje się do książki na zwrócone piwo, prowadzonej według wzoru Nr. 4.

2. Jeżeli zwrócone piwa nie można zużytkować jako piwa, ani też przerobić na piwo, nadające się do użytku, można na prośbę strony zniszczyć je pod dozorem skarbowym, albo w inny sposób uczynić niezdatnym do użycia.

Prośbę o to należy wnieść ustnie albo pisemnie do organu skarbowego dozoru Browaru w ciągu trzech dni po zwróceniu tego piwa browarowi. Zniszczenie zwróconego piwa lub uczynienie go bezużytecznym może za pozwoleniem urzędu skarbowego nastąpić także i poza obrębem browaru.

W każdym wypadku winien je organ skarbowy zaznaczyć w książce za zwrócone piwo.

3. Co do piwa zwróconego, którego pod dozorem skarbowym nie zniszczono, ani nie uczyniono nieprzydatnym do użycia, może urząd skarbowy wydać dalsze jeszcze zarządzenia kontrolne.

4. Łączną ilość piwa zapisanego w ciągu całego miesiąca do książki na zwrócone piwo, potrąca się z końcem tego miesiąca we właściwej rubryce książki podatku od piwa (§ 57) z sumy piwa, co do którego powstał obowiązek zapłaty podatku.

Jeżeliby w książce podatku od piwa nie było zapisanej odpowiedniej ilości piwa tego samego gatunku, co piwo zwrócone, wówczas należy odpisać piwo innego gatunku w ilości przedstawiającej równą wartość podatkową (art. 5, ust. 2 ustawy) tamtego piwa. W wykazie wydanego piwa i uiszczzonego podatku należy w takim wypadku zaznaczyć w rubryce „uwaga“ tę ilość piwa którą w wykazie rzeczywiście na przychód zapisano. W ten sam sposób należy uwidocznić w wykazie łączną ilość zwróconego piwa, zapisaną do książki na zwrócone piwo, jako urzędownie zniszczoną lub uczynioną nieprzydatną do użycia.

§ 11 Rozp. Wyk.

Piwo wypite w browarze. Do użytku w browarze, uzasadniającego obowiązek zapłaty podatku, wolno brać piwo tylko w dopuszczanych do tego naczyniach (art. 24 ustawy) i tylko z pomieszczeń zatwierdzonych przez władzę skarbową, jako pomieszczenia przeznaczone do przechowywania gotowego piwa (art. 23 ust. 1 ustawy). Każde wydanie piwa do takiego użytku należy zapisać natychmiast do książki podatku od piwa. Władza skarbową może co do takiego piwa wydać dalsze jeszcze przepisy kontrolne.

Ilość piwa podlegającego podatkowi.

Art. 9.

Ilość piwa, od którego ma się uiścić podatek, oznacza się według pojemności naczyń (beczek, flaszek i t. p.), w których piwo wydaje się z browaru do spożycia.

Termin płatności, kredyt:

Art. 10.

1. Od całej tej ilości piwa, co do której obowiązek uiszczenia podatku spożywczego powstał w ciągu danego miesiąca (art. 7, ust. 2) podatek jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca, a uiścić go należy we właściwej kasie skarbowej najpóźniej w siódmym dniu następnego miesiąca. W razie powtarzania się zwłoki w zapłaceniu, lub obawy, że podatek nie będzie uiszczony, może władza skarbową żądać uiszczenia go przed wydaniem piwa z browaru.

U w a g a. Ostateczny termin płatności dnia siódmego każdego miesiąca musi być przedłużony conajmniej do dnia piętnastego. Wszyscy wiemy dobrze, że w handlu i przemyśle w pierwszych dniach każdego miesiąca zbiegają się zazwyczaj wszystkie terminy płatności, przeważna ilość zobowiązań, uposażenia, podatki, świadczenia socjalne i t. d. Można by na to odpowiedzieć, że browar gdy chodzi o akcyzę jest tylko inkasentem spożywczego podatku od piwa i z tego powodu winien w krótkim terminie podatek zainkasowany od spożywcy wpłacić skarbowi. Jest to jednak tylko teoria, gdyż browar ze spożywcą płacącym gotówką nie ma nic wspólnego, a droga od browaru do spożywcy jest dość daleka, gdyż przechodzi przez składy hurtowe i detaliczne, które ze względu na trudne położenie gospodarcze korzystają z długiego bardzo kredytu. Chociażby więc browar uiszczał akcyzę za wysłane z browaru piwo 15-go każdego miesiąca to i tak będzie to awansowanie podatku spożywczego.

W drugim ustępie jest mowa, iż w razie obawy, że podatek nie będzie uiszczony, może władza skarbową żądać uiszczenia go przed wydaniem piwa z browaru. Wydaje nam się, że takie lekkomyślne umotywowanie daleko idącej i nadzwyczaj uciążliwej restrykcji, jak „obawa“ jest bardzo dla przemysłu niebezpieczne.

VULKAN-WERKE A. G., Berlin S. W. 61

Skład na Polskę

KAROL HESSENMÜLLER

BYDGOSZCZ, TEL. 379.

§ 12 Rozp. Wyk.

Uiszczenie podatku. Kwotę podatku obliczoną na podstawie wpisów do książki podatku (§ 59) winien przedsiębiorca browaru uiścić w kasie skarbowej najpóźniej siódmego dnia następnego miesiąca przy odpowiedniej deklaracji.

Kwit na wpłaconą kwotę podatku załącza się do księgi podatku.

U w a g a. Oczywiście i tu należy termin 7-go zmienić na 15-go dnia następnego miesiąca.

2. Przedsiębiorca browaru ma prawo uzyskania kredytu na podatek spożywczy. Kredytu udziela Izba Skarbowa na prośbę przedsiębiorcy za dostatecznym zabezpieczeniem — najdłużej na przeciąg sześciu tygodni. Warunki kredytu określi Minister Skarbu w rozporządzeniu wykonawczem.

Od orzeczenia Izby Skarbowej wolno odwołać się do dni 14 do Ministerstwa Skarbu.

U w a g a. Trzymiesięczny termin, przy dzisiejszych stosunkach gotówkowych i dla tych samych powodów jak to omawialiśmy przy art. 10 ustawy, jest nieodzowny.

3. Od prawa korzystania z kredytu są wyłączeni uznani prawomocnie za winnych zbrodni, występku lub wykroczenia, pochodzących z chęci zysku; przemysłnictwa lub defraudacji podatku, jakoteż ci, co do których majątku zgłoszono upadłość, lub którzy wstrzymali lub zawiesili wypłaty. Wykluczenie z powodu skazania gaśnie w przeciągu trzech lat, od dnia odbycia kary więzienia lub aresztu albo też zapłacenia grzywny. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, może Minister Skarbu czasokres ten skrócić.

4. Temu, kto nie uiści kredytowanego podatku w przepisany termin, można odmówić dalszego kredytu. Całą zaległą kwotę podatku wraz z procentami za zwłokę od dnia płatności, względnie utraty kredytu, ściąga się w takim razie od dłużnika w drodze przymusowej.

(C. d. n.)

Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Sprawa koncesji. Ministerstwo Skarbu w sprawie koncesji rozesało do Izb Skarbowych okólnik treści następującej:

MINISTERSTWO SKARBU Warszawa, dn 13.XII.29 r.
L. D. VI. 9083/kanc/29

Do Izby Skarbowej, Wydział IV (wszystkie) i Wydziału Skarbowego śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

W związku z upływającym w dniu 31 grudnia r. b. terminem prolongat likwidacyjnych cofniętych koncesji na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, Ministerstwo Skarbu poleca Izdom Skarbowym nie udzielać dalszej prolongaty likwidacyjnej tym detalicznym sprzedawcom napojów alkoholowych, których odwołania zostały przez Ministerstwo Skarbu oddalone, a co do

których władze administracji ogólnej zażądały cofnięcia koncesji względem nieudzielenia dalszej prolongaty.

Co do innych detalicznych sprzedawców napojów alkoholowych, którym termin likwidacji ich przedsiębiorstwa z dniem 31 grudnia r. b. upoważnia się Izby Skarbowe do udzielenia im dalszej prolongaty likwidacyjnej do dnia 30-go czerwca 1930 r., o ile właściwy Wojewoda nie podniesie w poszczególnym wypadku sprzeciwu.

Równocześnie poleca się Izdom Skarbowym przedłożyć Ministerstwu w terminie do dnia 15 stycznia 1930 roku wykaz imienny tych detalicznych sprzedawców, którym odmówiono dalszej prolongaty likwidacyjnej, poza dzień 31 grudnia 1929 roku.

Minister Skarbu

(—) Matuszewski.

Patenty akcyzowe. Ministerstwo Skarbu wydało okólnik w sprawie wydawania patentów akcyzowych (N. D. VI — 9364/kanc 29, w którym między innymi powiedziano:

„Takie tylko półroczne patenty akcyzowe należy wydać wszystkim na podstawie zgłoszenia czynnym przedsiębiorstwom detalicznej sprzedaży piwa, miodu i wina o zawartości poniżej 2½% alkoholu”.

„Z tych ostatnich nie należy wydać patentów akcyzowych przedsiębiorstwom, którym wdrożono dochodzenie karno-skarbowe o pokątny wyszynk napojów o zawartości wyżej jak 2½% alkoholu jak niemniej przedsiębiorstwom, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie że sprzedaż taką wykonują”.

Okólnik powyższy omówimy później, narazie ograniczymy się do sprawozdania z konferencji jaką mieliśmy w tej sprawie z p. Radcą ministerjalnym Stachowskim.

Jak już z samej treści okólnika Ministerstwo Skarbu zamierza stoczyć walkę z pokątnym wyszynkiem wódki i doszło do przeświadczenia, że nie wydając patentów na sprzedaż piwa już karany, zmniejszy ilość miejsc potajemnego wyszynku wódki. Inne stanowisko zajmuje nasza organizacja:

1) Potajemny wyszynk wódki nie jest niczem związanym z wyszynkiem piwa.

2) Jest wiele przedsiębiorstw, które szynkują skrycie wódkę nie szynkując piwa.

3) Przedsiębiorstwa nieuczciwe, którym będzie odebrany patent akcyzowy, wyrzekną się handlu piwem, nie wyrzekną się jednak lukratywnego tajnego wyszynku wódki i raczej w nim szukać będą rekompensaty za uszczuplone zyski.

4) Gwałtownie przeprowadzona redukcja miejsc sprzedaży, którą oceniamy na 50%, zaważy na spożyciu piwa przynosząc straty piwowarstwu i uszczupli dochody skarbowe.

5) Interesy piwowarstwa nie mogą być użyte jako narzędzie walki z potajemnym wyszynkiem wódki.

Po dłuższej konferencji doszliśmy do przekonania, że Centralne władze skarbowe nie doceniały do tej pory doniosłości skutków tych ograniczeń dla handlu piwnego, mając na widoku li tylko walkę z potajemnym wyszynkiem.

Wobec tego, że konferencja nie mogła dać wyników decydujących zaraz po świętach odbędzie się następna narada, tym razem już ze współudziałem p. Dyrektora Departamentu Juliana Kulskiego.

Spis rzeczy.

A.

Abstynencja a sport	6
Akcyza w Niemczech 1927/28	44
Alkohol a długowieczność	197
Angielsko kontynentalny syndykat eksportowy chmielu	237
Anglja 1928	86
Antialkoholicy o naszej wystawie	204
Art. 4 ustawy przeciwalkoholowej	37
Atak Forda na Europę	165
Austrja 1928	189

B.

Belgja 1928	68
Bezsilność prohibicji amerykańskiej	54
Brettanomyces — inż. M. Kiwerski	342
Browar Krotoszyński	109
Bułgarja 1928	53

C.

Cerevisiae navigalis — inż. M. Kiwerski	319
Chemizm fermentacji alkoholowej prof. Dr. A. Krzemecki	234
Cła od piwa. a beczki aluminiowe	134
Czechosłowacja 1928	78
Czy udał się eksperyment amerykański	179

D.

Długowieczność wśród piwowarów	78
Do czego właściwie ma służyć art. 4 ustawy przeciwalkoholowej	162
Domowe piwowarstwo w dawnych czasach	68
Doniosły wynalazek polaka	4
Drożdże piwowskie jako pokarm	106
Dziesięć lat prohibicji w Finlandji Dr. M. E. Ehrenrooth	210
Dziesiąty Kongres Międzynarodowy Ligi Przeciwników Prohibicji	170

Drożdże tłuszczowe — inż. A. Kiwerski	178
Dziewięćset milionów dolarów i dwieście trupów	166

E.

Echa jesiennego zjazdu piwowarów	304
Eksport chmielu wzmoże się znacznie	229

F.

Francja 1928	86
------------------------	----

G.

Głos rozsądku	68
-------------------------	----

H.

Hoover a prohibicja	54
-------------------------------	----

J.

Jak długo będzie trwała prohibicja	289
Japonja 1928	141
Jarmark chmielarski w Lublinie	125
Jęczmień tegoroczny	281
Jubileusz Browaru Książęcego w Tychach	226
Jurisprudencja karna	98

K.

Kanada i Stany Zjednoczone	229
Kłęska prohibicji	156
Komunikat Związku Piwowarów w Polsce	135
Koncentracja piwowarstwa w dobie powojennej	334
Koncentracja piwowarstwa w Niemczech	62
Koncesja na handel i wyszynk napojów alkoholowych	36
Koncesje monopolowe a inwalidzi	4
Kongres Międzynarodowy Ligi Przeciwników Prohibicji	135
Koniec kontyngentów w Niemczech	206
Konkursy amerykańskie	45
Kontyngenty w piwowarstwie niemieckim	117
Korki czy zatwory metalowe	203
Korzyści z prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych	85
Kurs alkoholologii dla lekarzy	20

L.	
Lekarze o piwie	5
Lekarz o piwie	205
Liga przeciwpohibicyjna w Czechach	214
M.	
Mechanizacja Huty Szklanej Jabłonna	228
Memoriał Z. O. R. R. P. w sprawie importu siodu	336
Międzynarodowa Wystawa Browarniczo - Siodownicza w Brnie Mor.	206
Mozliwosci eksportu jęczmienia browarnego. siodu i chmielu do Włoch	297
Mozliwosci podniesienia zdolnosci odkazajacej chmielu	66
Mycie beczek	2
N.	
Napoje podobne do piwa	60
Napój alkoholowy	92
Niektóre postanowienia nowej taryfy kolejowej	270
Niemcy 1928/29	182
Niesolidni odbiorcy	91
Nowa taryfa kolejowa	155
Nowelizacja ustawy o opodatkowaniu piwa	321
Nowe pogłoski o osuszeniu stolicy	253
Nowy sposob odkazania wody	66
Nowy sposob sterylizowania wody	77
O.	
Ocena jakosci jęczmienia	42
Odkaznie wody zapomoca chloru	156
Odpisy amortyzacyjne	52
Oglaszanie bilansow spolek akcyjnych	108
O podatku dochodowym	93
P.	
Pasteuryzacja i trwaosc	218
Pawilon „Piwowarstwo i Siodownictwo na P. W. K.”	148
Pienistosc piwa — inż. M. Kiwerski	302
Piwowarstwo w roku 1929	336
Pogloski o monopolu piwnym	26
Polewanie ulic w 1792 roku	78
Polska 1928	132
Po Pruszkowie, Bialystok	30
Potajemny wyszynk alkoholu	21
Powszechna Wystawa Krajowa w roku 1929	338
Pozar browaru	38
Praktyczna ocena jęczmienia z roku 1928	84
Prasa o prohibicji w Pruszkowie	20
Prohibicja {	5
Prohibicja w Finlandji	141
Prohibicja w Rumunji	86
Prohibicja w Szczuczynie Lidzkim	86
Prohibicja w Zamosciu	44
Prohibitacja roznych krajow Prof. T. Chrzaszcz	220
Przyszly kartel browarow czeskich	306
R.	
Reforma taryf kolejowych	10
Rentownosc browarow w Polsce	34
Rodzaje piwa	122
Rosja 1928	69
Rzut oka na historie piwowarstwa	12
S.	
Sacharyna	114—288
Skutki prohibicji amerykanskiej	206
Spozycie alkoholu w roku 1928	15
Sprawa ustalenia wykładni ustawy o panstwowym podatku dochodowym	100
Sprawozdanie chmielowe 1929	
Sprawozdanie z Targow Chmielowych w Lublinie od 30.IX—4.X 1927 r.	237
Sprawozdanie z walnego jesiennego zjazdu Piwowarow w Polsce	342
Sprawozdanie z walnego jesiennego zjazdu Piwowarow w Polsce	260
Sprzedaz i obciag piwa z roznych browarow w jednym przedsiebiorstwie	83
Stan chmielnikow	190
Stan zasiewow	150
Statut Tow. „Studjum Technologiczne”	28
Statystyka prohibicji amerykanskiej	5
Sucha stolica?	52
Suszenie siodzin	318
Syndykat eksportowy chmielu	189
Szwajcaria 1928	30
Szwajcaria nie chce nawet lokalnych prohibicji	52
Szwecja 1927/28	40
Swiatowa produkcja piwa 1928	313
T.	
Targi chmielowe w Lublinie	219—245—281
Targi jęczmienia browarnianego w Toruniu	228
Towarzystwo „Studjum Technologiczne”	14
Trudnosci w cukrowaniu	50
Tytul wlasnosci butelek we Francji	163
U.	
Ubezpieczenie od prohibicji	45
Udzial browaru Huggera w P. W. K.	125
Ujednostajnienie typu butelek	74
Ulgi podatkowe dla zakladow szynkarskich	20
Ulgi podatkowe handlu hurtowego	84
Urodzaj chmielu zapowiada sie pomyślnie	207
W.	
Walka z alkoholizmem w Warszawie	30
Walka z pijaństwem w Warszawie	36
Walka z wolkami zbozowymi	18
Wazne orzeczenie Trybunalu Administracyjnego	133
Węgry 1928	69
W inowrocawskim prohibicji nie bedzie	4
Włochy 1928	116
Wplyw sztucznego zakwaszania zacieru i brzezki na sklad brzezki i piwa	82
Wprowadzenie prohibicji w Pruszkowie	15
Wspomnienie posmiertne	236
W sprawie eksportu siodu i chmielu	43
Wykonywanie ustawy o monopolu spirytusowym	22
Wyniki amerykanskiej prohibicji	92
Wystawa i Targi Chmielowe w N. Tomyslu	245
Wywóz polskiego chmielu a Czechoslowacja	173
Wywóz siodu do poludniowej Afryki	338
Wywóz siodu	296
Z.	
Zakończenie roku w Szkole Piwowarskiej	189
Zamach na amerykanską prohibicję	158
Zapomoga dla „suchego” Pruszkowa	20
Ze starych dokumentow	147
Zjazd plantatorow chmielu w Lublinie	67
Zmierch prohibicji w Ameryce	62
Zniesienie wolnoclowych skladow tranzytowych w Czechoslowacji	21
Z panstwowej Szkoły Piwowarskiej	77
Z plantacji chmielu	198
Z Pruszkowa	61
Zwolnienie od podatku przemysłowego transakcji dotyczacych wywozu chmielu	254
Z wydawnictw	62